

Сонет

Вільям Вордсворт

І келія простора для черниці,
Пустельникові любий дальній скит,
Студентові — мансарди мрійний світ,
І веретено — ткалі-робітниці.
Їм добре так. І бджоли-трудівниці
До гір крутих спрямовують свій літ,
Щоби в луках знайти медовий цвіт.
Те, що здається мороком темниці,-
То зовсім не тюрма. Тому, гадаю,
Так радісно завжди бува мені
Стать на сонетні обшири тісні.
Тоді я інші душі споглядаю,
Котрі, безладдям змучившись до краю,
В них теж знайшли хвилини рятівні.